

efter ena sidan, och har fröen fästade på ett eget, ifrån skalet skildt fäste. Kallas äfv. Balgkapsel. [-hölsta.]

FRÖHÅR, n. 3. (bot.) Hår på ytan af vissa frön.

FRÖJA, se *Freja*.

FRÖJD, f. 3. Glädje öfver det närvarande. *Vara betagen af f. Känna f. öfver något*. Brukas i talspråket mera sällan, deremot oftare i poesi och värtalighetsstil. — *Syn. Se Glädje*. [Frögd.]

FRÖJDA, v. a. 1. Förorsaka fröjd. *Denna nyhet f-r mig på det högsta. Gud f-jde själen!* d. v. s. Gud unne hans (hennes) själ ro! — uttryck, som ursprungligen nyttjades i from mening, när man talade om någon död, men som nu, i samma fall, säges i en sarkastisk, halft föraktlig mening, om någon död person, med hvilken man lefvat i missämja eller hvars lefverne i allmänhet man ej gillar. — *F. nyttjas äfv. ofta impersonelt, t. ex.: Det f-r mig rätt mycket, att du ändtligen börjar att vilja folka dig.* — *Syn. Se Glädja.* — *F. sig, v. r. eller Fröjdas, v. d. 1)* Känna fröjd. *F. sig öfver något. Nu f-r han sig!* nu triumferar han! — *2)* (fig.) Frodas. *Såden f-r sig.* [Frögd.]

FRÖJDEBETYGELSE, f. 3. Se *Glädjebetygelse*.

FRÖJDEELD, m. 2. Se *Glädjeeld*.

FRÖJDEFEST, m. 3. Se *Glädjefest*.

FRÖJDEFULL, a. 2. Se *Glädjefull*.

FRÖJDERIK, a. 2. Se *Glädjerik*.

FRÖJDEROP, n. 3. Se *Glädjerop*.

FRÖJDESAL, m. 2. Sal, ställe, der man förlustar sig. Betyder i fig. mening och i kyrklig stil: den eviga saligheten, den himmelska glädjen. *Ur jemmerdalen, i f-en.*

FRÖJDESKRI, n. 4. Se *Glädjeskri*.

FRÖJDESÅNG, m. 3. Se *Glädjesång*.

FRÖJDESPRÅNG, n. 3. Se *Glädjesprång*.

FRÖJDETECKEN, n. 3. Se *Glädjetecken*.

FRÖJDETID, m. 3. Se *Glädjetid*.

FRÖKEN, f. 2. pl. *fröknar*. (af gamla tyska diminutivet *Fräuchen*, nu *Fräulein*, egentl.: liten fru) Hedersbenämning, som tillägges ett ogift adeligt fruntimmer, vare sig ungt eller gammalt, så väl i tilltal som äfven då man talar om en sådan person, *Min f., var så god!* *F. behagar erinra sig, att . . . F. Boye skall i morgon afton låta höra sig på scenen.*

FRÖKNOPP, m. 2. (bot.) Ännu outbildadt och ej befruktadt frö, som genom frösträngen är fäst vid fröfastet.

FRÖKORN, n. Se *Frö*, 1.

FRÖKRONA, f. 1. (bot.) Med frukten fast sammanväxt blomfoder, hvilket visar sig som en liten rand eller krona öfverst kring fruktens topp.

FRÖKÄRNA, f. 1. (bot.) Det inre af ett frö, innanför omklädnaderna, bestående antingen endast af växtämnet eller derjemte äfv. af fröhyta.

FRÖMJÖL, n. 3. (bot.) Mjöllikt ämne, som inneslutes i ståndarknapparna uti blommor, bestående af små stoftlika blåsor (*Frömjölskorn*), hvilka innesluta befruktningsvätskan.

FRÖNING, f. 2. (bot.) 1) Fröens utbildning hos en växt. — 2) Tiden derför. — *Ss. F-stid.*

FRÖREDNING, f. 2. (bot.) 1) Utvecklingen af frön eller groddkorn hos en växt. — 2) Samteliga fröredningsdelar (se följ.).

FRÖREDNINGSDELAR, m. 2. pl. (bot.) De delar, som hos växterna frambringa frön eller groddkorn.

FRÖSKIDA, f. 1. (bot.) Tvåvalvigt, oftast tvårummigt frögömmе, som har fröen fästade i tvenne motsatta rader längs efter sidorna af det skiljeväggslika fröfastet.

FRÖSTRÅNG, m. 2. (bot.) Liten skaftlik växtdel, hvarmedelst fröknopparne äro fästade vid fröfastet.

FRÖSÄDD, m. 3. Utsåning af frön.

FRÖSÄTTNING, f. 2. Se *Fröredning*, 1.

FRÖTUFVA, f. 1. (bot.) Svampslägte, på gamla träväggar och i långa, smala, svarta tufvor. Sporodesmium.

FRÖÄRR, n. 3. (bot.) Det ställe på fröet, hvarest detsamma genom frösträngen varit fästadt vid fröfastet. Kallas äfv. Nafvelgrop.

FUBBEL, n. sing. (pop. o. fam.) Oskickligt beteende, då man har något för händer.

FUBBLA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Bete sig oskickligt, då man har något för händer. — *Fubblande*, n. 4.

FUFFENS, fuffnns, s. oböjl. (fam.) Se *Skålmstycke*. *Hafva f. för sig.*

FUCHS, FUCHSRÖD, FUCHSSVANSARE, se *Fux*, &c.

FUGA, fuga, f. 1. (i musik) Flerstämmigt tonstycke, hvori en sats (thema) under åtskilliga förändringar upprepas af den ena stämman efter den andra.

FUGERAD, fugèradd, a. 2. (i musik) Satt såsom en fuga.

FUKT, fukt, m. 3. Säges om vatten eller vattenaktiga ämnen, då de uppfylla en fast kropps porer, eller om vattenångor, som uppfylla luften i ett stängdt rum. *Väggarne i rummet äro fulla med f. Det luktar f. i rummet.* — *Syn. Fuktighet*. [Fugt.]

FUKTA, fückta, v. a. 1. Göra fuktig. *F. papper.* — *Syn. Väta*, Begjuta, Befukta. — *V. n. 1)* Vara fuktig. *Rummet f-r.* — *2)* Betäckas med fukt, som slår ut. *Väggarne f.* Man säger i denna bem. äfv. *Fukta sig.* — *Syn. Vätska sig*. [Fugta.]

FUKTANDE, n. 4. Se *Fuktning*, f.

FUKTBRADE, n. 4. (boktr.) Bråde, hvarpå fuktadt papper lägges och hvarmed det betäckes.

FUKTEL, fücktil, s. oböjl. (t. *Fuchtel*, föråldradt ord, som betyder värja) Fordom brukligt militäriskt bestraffningsätt, då soldaten undfick vissa slag med bar sabel utanpå kläderna. (Fig.) *Stå under ens f.*, vara underkastad ens godtycke och bestraffning.

FUKTER, fücktr, m. 3. pl. (fam.) Knep, konstgrepp. [Fugter, Fuchter.]

FUKTIG, a. 2. Genomträngd af fukt (se d. o.). *Ett f-t papper, kläde. Väggarne i detta rum äro mycket f-a. F. jordmån, mark, luft. F-t rum, der luften är fuktig. F. väderlek*, då luften är fuktig. — *Syn. Våt*, Vätt, Däfven, Vätskig. [Fugtig.]

FUKTIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara fuktig. *Papperets, lustens, rummets f.* — *Syn. Vätskighet*, Däfvenhet. — 2) Se *Fukt*. *F-en i ett rum.* [Fugt —.]

FUKTKAMMARE, m. 3. pl. — *kamrar*, och **FUKTRUM**, n. 3. Kammare, rum på ett boktryckeri, der papper fuktas.

FUKTLA, fücktla, v. a. 1. 1) Bestrafva med fukt (se d. o.). — 2) (fig. fam.) Strängt tukta, gifva stryk. — *Fuktlande*, n. 4. o. *Fuktlung*, f. 2.

FUKTNING, f. 2. Handlingen, då man fuktar eller något fuktas. [Fugt —.]